

ולדעת את הנקודה זו פרט לאוטו או רשות מופשט ממנה, שמשמעותו לא היו אוקם הצדיקים שבגן עדן, כמו שכתבאר. והנקודה המתחוננה זו היא אף אל העליזן העליזן, הקום שליא גפן לדעת ולחכובון.

על כל זה בתוכו, (ישעה ט) עין לא ראתה אלהים זולתך. השם הנה התפרש. אלהים זולתך - זו הנקודה הפחותונה בקדושה, שהוא יודע את העדן הנה שלמטה שטמוני בגין, ואין אחר שמכיר אותו. אלהים זולתך - זהו העדן העליון על הכל, שהוא סוד העולם הבא, שהוא מפир את הנקודה המתחוננה בבדיקה אחד שיצא מפננו, נהר שמרינה אורה, ואין מי שמכיר אותו פרט לו, שכתוב אלהים זולתך, שהוא אחוז מעלה למעלה עד אין סוף. והנהר הזה שיוציא מעדן למטה הוא סוד לחכמים בסוד הכתוב, והשביע בצחצחות נפשך. ומהדבר הזה התפרש למעלה ומטה. הנשמה שיזוצאת מעולם החשך הנה, היא תאה לראות באור העולם העליוןقادם הזה שמתאבל לשותות מים בתאותה. כך כל אחד ואחד הוא צחצחות, כמו שנאמר (ישעה ח) צחה צמא. צמא, מאינו צחות של אורות של הגן והركיע ובהיכלות של הגן.

ואותו נהר שיוציא מעדן, כל אותו נשמות לבויש כבוד יושבות על אותו נהר, ולא מלא אותו לבוש, לא יכולם לpsilon, ואו מתישבות ורעות באותם צחות ויקולות לpsilon. ואותו נהר הוא תקוון הנשמות להתיישב ולהזון ולבניו מאותן צחות, והנשות נហנות מהתקנות על אותו נהר ומתישבות בו.

לאנחרא. ולא אית מאן דשליט למחייב ולמנדע להאי נקודה, בר והוא נהירו דאתפסת מגיה, דסגדין לקמיה איבון צדייקיא דבגנטא דעתן, כמה דאטמר. והאי נקודה תחתה, אידי גנטא לגבי עדן עלאה, אחר דלא אתייהיב למנדע ולאספכלא.

על כל דא כתיב, (ישעה ט) עין לא ראתה אלהים זולתך. שמא דא אתפרש, אלהים זולתך, דא נקודה תפאה קדיישא, דאייה ידע האי עדן דלחתה, דטמיר בגנטא, ולית אחרא מאן דידע לייה. אלהים זולתך, דא עדן עלאה על פלא, דאייה רזא דעלמא דatty, דאייה ידע לנקודה תפאה, בחד צדיק דנפיק מגיה, נהר דרוי לייה, ולית מאן דידע לייה בר אייה, כתיב אלהים זולתך, דאייה אחיד לעילא לעילא עד אין סוף.

והאי נהר דנפיק מעדן לתפא, רזא אייה לחרפין, ברזא כתיב, (ישעה ח) והשביע בצחצחות נפשך. ומלה דא אתפרש לעילא ותפא. נשmeta דנפקא מהאי עלמא דחשובא, אייה תאית למחייב נהירו דעלמא עלאה, כהאי בר נש דתאי למשטי בתאיבו למיא, הכי כל חד וחד, אייה צחצחות, כמה דאת אמר, (ישעה ח) צחה צמא. צמא, מאינו צחות דנהוריין בגנטא ורקייע ויהיכליין בגנטא.

ונהיא נהר דנפיק מעדן, כל איינון נשמתין בלבושי יקר, יתבין על הוא נהר, ולא מלא הוא לבושא, לא יכליין למסבל. וכדין מתישבן, וריזון באיבון צחות, ונכלי למסבל. וההוא נהר איה תקינה דנשמתין, לאתיישבא, ולאתזנא ולאתנה, מאינו צחות ונשמתין אהנן (נ"א אהנן) על הוא נהר, ומתיישבן בה.